

ISSN 1845 - 8122

UDRUGA "KAZALIŠTE, AUDIOVIZUALNE
UMJETNOSTI I KULTURA GLUHIH

PLJESAK JEDNE RUKE

god.17, broj 86,87 i 88, 2021

SADRŽAJ

1. Riječ urednika	3
2. 20 godina: Festival umjetnosti i kulture Gluhih	4
3. 20 godina: 20 godišnjica Udruge DLAN	8
4. 20 godina: Izložba povodom 20. godišnjice kazališta "DLAN"	10
5. 20 godina: Festival 20. godišnjice Udruge DLAN	14
6. Umjetnosti: Gluhi komičar, John Smith u Zagrebu	16
7. Ilustracije: "Normal", The John Smith Show	18
8. Poezija: Svijet u Dlanu	19
9. Kultura: Ovi komičari koji su gluhi i oštećena sluha koriste humor kako bi podigli svjesnost o kulturi Gluhih	20
10. Događanja: Radionica Visual Signs - Beyond Signs	24
11. Događanja: 19. Festival jednakih mogućnosti	26
12. Zanimljivosti: Nijema komedija o gluhom glumcu će se prikazivati na dva lokalna filmska festivala	27
13. Zanimljivosti: „Kad tvoju prošlost povijesne knjige izostave, ona je nevidljiva“: Vremeplov Gluhih	29
14. Događanja: Beyond Signs u Zagrebu	32
15. Novosti: 11th Deaf History International Conference 2022	34

“Pljesak jedne ruke” - Časopis Udruge “Kazalište, audiovizualne umjetnosti i kultura Gluhih - DLAN”

Adresa: Lavoslava Ružičke 46, 10000 Zagreb

Telefon: +385 95 382 2791 (SMS)

E-mail: pljesak.jedne.ruke@gmail.com

udrugadlan.zagreb@gmail.com

Web stranica: www.dlan.hr

Žiro-račun: HR 95 24020061100074154 (Erste Bank)

OIB: 51629434968 Matični broj: 1608037

Produkcija i distribucija: Olifant d.o.o

Glavni urednik: Lino Ujčić

Odgovorni urednik: Angel Naumovski

Dizajn i priprema za tisak: Lino Ujčić

Fotografije odabrao: Angel Naumovski

Lektura: Dijana Adžić

Tisak: Tiskara Ban

Naslovnica: Lino Ujčić

Fotografije: Lino Ujčić, Budo Jusić, Jahvo Joža

**GODINA
ČITANJA
2021**

Republika
Hrvatska
Ministarstvo
kulture
Republic
of Croatia
Ministry
of Culture

Zaklada
Kultura nova

**NACIONALNA
STRATEGIJA
POTICANJA
ČITANJA**

Riječ urednika

Dragi čitatelji našeg dragog „Pljeska jedne ruke“

U ovom broju ćete vidjeti razmišljanja, reagiranja i slično na nedavni veliki događaj naše drage Udruge „DLAN“. Davno, davno živjeli su gluhi koji su željeli nešto napraviti – ali na pozornici i jednostavno su se sreli, spojili i odlučili nešto učiniti na tom polju.

I rodio se „Planet tišine“ koji je izazvao pozitivan feedback sa svih strana i tako je krenuo naš dragi „DLAN“. I živio je punim plućima, bubrezima i svim tijelom lijepih 20 godina. Dobro, možda zadnjih par godina zbog korone nisu bila baš puna pluća, pa smo bili malo uspavani i letargični, no napetost je tinjala i to sigurno i spremno. Kad smo naučili i nastavili živjeti s koronom, DLAN je nastavio s maskom na licu raditi, stvarati, kreirati i okupljati ljude na „stari“ način druženja – druženje uživo. Vidjet ćete u ovom primjerku novog broja kako su naši ljudi reagirali na Međunarodni festival kulture i umjetnosti Gluhih pod imenom „Igra znakova, mašte i igre“.

Posebno ističem nastup poznatog stand up komičara Johna Smitha iz Ujedinjenog Kraljevstva koji je mnogima, ali mnogima donio smijeh i veselje. Ljudi iz publike su komentirali da im je takav nastup baš trebao u ovakvim vremenima i da se nisu dugo tako smijali i uživali u pričama komičara – koliko god bile istinite ili ne – ali smijeha je bilo...

Neki su mi se požalili da im nastup nije bio zabavan jer kako kažu: „nije im sjelo“. Moram reći da se radi, a vidjet ćete u časopisu članak o tome, o STAND UP performansu

u kojem glavni akter tj. performer/izvođač ima izravnu komunikaciju s publikom (zato je John Smith inzistirao da publika skinе maske s lica kako bi imao izravan uvid i komunikaciju sa publikom).

Sjećamo se davnih stand up komičara za koje smo imali sreće da smo ih mogli pratiti uz titlove i koliko toliko shvatiti humor (Dave Allen, Jerry Seinfeld, Bill Cosby, Sasha Baron poznatog kao Borat ...). Možda je publika navikla na standard predstavi u produkciji Udruge „DLAN“, pa kad je došao i nastupio John Smith sa svojom neuobičajenom točkom, publika je reagirala onako kako je reagirala.

Mogu reći da sam na Festivalima „Clin D'Oeil“ pratio mnoge stand up točke i uživao u njima kao i mnogi posjetitelji Festivala, koji su barem 45 minuta prije početka, brzo zauzeli mjesta u dvorani i željno čekali početak nastupa.

Na fotografijama ćete vidjeti kako je međunarodni projekt, u suradnji sa glavnim nositeljem i partnerom iz Italije „Fattoria Vittadini“ i partnerom iz Portugala „VoArte“, napredovao i funkcionirao zadnjih godinu dana unatoč koroni...

Nakon toliko mjeseci ONLINE radionica i sastanaka napokon je došao taj dan, i to na DLAN-ov rođendan, da se konačno LIVE sretnemo, upoznamo, razmijenimo znanja, iskustva, planove i prezentiramo kratkometražni film „Beyond Signs u Zagrebu“.

Nitko sretniji od mene i vjernih i

dragih članova Udruge „DLAN“. Osim svega toga vidjet ćete razne karikature, kratki članak o sudjelovanju na F=M ove godine i najavu Kongresa Deaf History International koji će se održati u kolovozu iduće godine u Ljubljani i Zagrebu.

Duboko se nadamo da će ova korona svima nama reći „PA SAD STE SLOBODNI I MOŽETE SE UŽIVO SRETATI I DRUŽITI“ jer je na dosadašnjim DHI kongresima znalo biti više od 150 posjetitelja iz Europe i svijeta.

Na kraju svega, jako smo veseli, radosni i uzbuđeni što je naša draga suradnica i prijateljica Dijana izdvojila vremena za naš dragi „DLAN“ i posvetila joj prekrasnu pjesmu o DLAN-u. Pjesma koja govori 1000 riječi, o 20-godišnjem djelovanju Udruge „DLAN“...

Dragi čitatelji, dragi članovi Udruge „DLAN“, dragi nečlanovi, dragi prijatelji, dragi i predragi neprijatelji... Želim vam svako dobro i sve najbolje u 2022. godini.

Vaš dragi (i naravno predragi)

Angel

FESTIVAL UMJETNOSTI I KULTURE GLUHIH

Udruga „Kazalište, audiovizualne umjetnosti i kultura gluhih – DLAN“ Zagreb

UDRUGA KAZALIŠTE, AUDIOVIZUALNE UMJETNOSTI I KULTURA GLUHIH - DLAN

20 godina DLAN

FESTIVAL UMJETNOSTI I KULTURE GLUHIH

Zagreb

18. - 21. listopada 2021

IGRA ZNAKOVA, MAŠTE I POKRETA

TONY WEAVER
EVIL CHASING

BEYOND SIGNS

DEAF BAND DLAN

DEAF BAND DLAN

THE JOHN SMITH SHOW

Močvara, KNAF, Kreativna Europa, Krt, FATTORIA VITTADINI, voarte

Veličanstveni događaj, pun pogodak za 20. obljetnicu osnutka naše Udruge „DLAN“. Jubilej obilježavanja sjećanja, zahvalnosti, radosti i poticaji za budućnost.

Radost ovoga jubileja za mene je to veća što sam od samih početaka vezana uz našu Udrugu, još kao član, tj. DLAN-ovka i suradnica. Povodom te „okrugle“ brojke, bila je jedinstvena prilika za organizaciju kulturno umjetničkog međunarodnog festivala gluhih. Mi gluhi danas živimo u svijetu mnogih različitosti, ali se trudimo živjeti u svijetu jednakosti i ravnopravnosti. Ta Udruga je

kroz 20 godina pomagala generacijama da premošćuju sve one potrebitosti koje su uslijedile uslijed mnogih različitosti. Zato je bilo uspješno obilježavanje velike ljubavi, zajedničke suradnje, truda, radnog elana i entuzijazma svih ponosnih i sretnih DLAN-ovaca, zahvaljujući prvenstveno našim dragim prekaljenim boricima, „lavovima“ Angelu i Linu!

Svojim nesebičnim radom, angažmanom i voljom DLAN-ovci, suradnici iz široke lepeze kazališnih, kulturno umjetničkih, glazbenih, plesnih i literarnih djelatnosti, postigli su brojne uspjehe u promociji kulture i umjetnosti gluhih, znakovnog jezika, hrvatskog kazališta, u ostvarivanju naše i međunarodne kulturne su-

radnje i općenito u prihvaćanju gluhih i naglušnih kao manjinske kulturalne grupe. Povezali su se s mnogim sjajnim organizacijama gluhih u Europi i u svijetu i uvijek sudjeluju u takvim kulturno umjetničkim manifestacijama.

Unatoč trenutnoj situaciji COVID-19 pandemije, poštujući epidemiološke mjere, taj festival gluhih je s nestrpljenjem iščekivan i dočekan s uzbuđenjem od strane mješovite publike. Gledatelji i slušatelji su s uživanjem doživjeli takvu snažnu emotivnu umjetnost i kulturu kroz zajedničku povezanost gluhih iz Italije, Portugala, Velike Britanije i naših gluhih.

Prekrasna zaokružena cjelina tog festivala od izložbe rekvizita, kosti-

ma, scenografije iz svih kazališno - umjetničkih predstava u produkciji Udruge DLAN, kratkometražnog filma Portugalca Tonyja Weavera i nastupa Deaf Banda DLAN-a u Močvari, preko rođendanske proslave DLAN -a u kafiću Cooltura, pa do prezentacije projekta Beyond Signs i nastupa britanskog komičara Johna Smitha u KC KNAP. Značajna manifestacija, nezaobilazno mjesto susreta svih čujućih, gluhih uz prevoditelje na znakovnom jeziku, kroz izvedbene umjetnosti i međusobnu suradnju.

Prva večer koja je posvećena umjetnosti i kulturi Gluhih, počela je otvaranjem festivala i virtuoznim i vrlo zanimljivom postavljenom izložbom u polumračnom prostoru Močvare s prigušenim svjetlima, uz predstavljanje naših gluhih i čujućih prijatelja iz Portugala i Italije. Lijepo je bilo vidjeti bogatu izložbu naših raznih rekvizita, kostima, scenografije iz svih kazališno - umjetničkih predstava i koliko se toga nakupilo u 20 godina.

Usljedilo je video predstavljanje neobičnog filma portugalskog umjetnika i glumca Tonyja Weavera. Nezaboravno druženje gluhih i čujućih uz vrhunski nastup glaz-

benika našeg Deaf Band DLAN – a na pozornici, koji je napravio „štimmung“. Prostor je bio ispunjen zvukovima muzike, atmosfera je bila nabijena emocijama, tako da je glazbeni segment bio sasvim na mjestu i odlično odrađen.

Cjelokupna pozitivna interakcija glazbenika i publike bila je trenutno uspostavljena. Svoje pjesme taj bend je izvodio na gitarama, bas gitarama, bubnjevima, raznim udaraljka i raznim elektronskim dodacima. Zvukove muzike taj je

bend interpretirao na svojstven način, na način koji je slušatelja nagnao je na „ježenje“, smijeh i osjetilni doživljaj vibracije i ritma.

Unesenost u pjesme, vidljiva u plesnim pokretima i gestikulacijama, na znakovnom jeziku i plesanjem na „pozornici“, glazbenici su privukli gluhe i čujuće za ples s razumijevanjem sadržaja pjesama i u kojima su beskrajno uživali.

Druga večer bila je posvećena rođendanskoj proslavi DLAN-a u prekrasnom ambijentu kafića Cooltura. Ugodna atmosfera, dobro i veselo raspoloženje, pozitivno

ozračje. 20. godinu smo svi DLAN-ovci s uzbuđenjem proslavili uz rođendansku tortu, s gluhih i čujućih suradnicima iz Italije i Portugala. Treća večer je počela prikazivanjem video projekcije i prezentacije povodom europskog projekta Beyond Signs, na pozornici u KC KNAP. Lijepa „priča“ sastavljena od znakova, igre, glume, mašte, pokreta. U tom projektu gluhi iz Portugala i Italije s našim gluhih umjetnicima su kroz radionice pokazali svoje talente po pitanju svladavanja različitih vještina iz sfere takve umjetnosti, kao i čujućih umjetnici.

Time su stekli ravnopravnost u društvu. Kroz takvu međusobnu suradnju na radionicama, gluhi iz različitih zemalja su bez problema

ovladali komunikacijom drugim znakovnim jezicima. Čujući sudionici su upoznali kulturu gluhih i njihov jezik. Svi su međusobno komunicirali izrazima lica, gestama, dodirima, vizualnim znacima i simbolima, riječima, plesom...

I time je kroz takvu komunikaciju bilo ostvareno lakše povezivanje gluhih i čujućih umjetnika. Čujući umjetnici s prevoditeljima znakovnih jezika su pokazali dobru volju, podršku i senzibilitet. Tako su upoznali kulturne različitosti

kroz umjetnost putem edukativnih i kreativnih radionica kroz koje su učili nove vještine, te dolazili u dodir s drugim kulturama. Time je unaprijeđena razina društvene integracije gluhe populacije kroz umjetničku suradnju u sektoru izvedbenih umjetnosti, nastupima, te transnacionalnu cirkulaciju umjetnika i umjetničkih kreacija sa svrhom umrežavanja i razvoja miješane publike.

Nakon te prezentacije, vrhunac večeri na pozornici uz multimedijalni zapis, bio je show gluhog stand up komičara Johna Smith iz Velike Britanije. Performer, „naoružan“ vodenim pištoljem koji je predstavio svoju točku „Normal“, u svom neobičnom, komediografskom, više ironičnom stilu.

Poznat po svom snažnom gluhom identitetu, upotrebi znakovnim jezikom BSL i međunarodnim zna-

kovnim jezikom, bez glasa preko naše prevoditeljice za čujuću publiku. On je uz svoja iskustva iz svakodnevnih životnih situacija, nudio zabavan i fascinantno uvid u svijet gluhih i u njihovu kulturu. Njegove kontroverzne šale sadrže vizualne usporedbe svijeta gluhih i svijeta čujućih. Mamio je nas gluhe na smijeh i razmišljanje.

Srdačne čestitke Angelu, Lini, organizatorima, ekipi i svima koji su sudjelovali u organizaciji tog festivala. Nestrpljivo iščekujemo sljedeće pustolovine, puni želje za novim izazovima, spoznajama i iskustvima. I nadalje želimo puno uspjeha u planovima prikazivanja takvih manifestacija i stvaranja «počasnog» mjesta u umjetničkim krugovima. Da šira javnost prepozna potencijale koje umjetničko izražavanje gluhih osoba može ponuditi, a što bitno utječe i na njihovo samopoštovanje kroz umjetnost. Kroz takvu međusobnu suradnju i povezanost umjetnika, djelatnika u kulturi i prevoditelja znakovnih jezika - izvornih gluhih i čujućih umjetnika lakše je senzibilizirati publiku po pitanju potencijala inkluzivnog kazališta koje uključuje sve te umjetnike i koji koriste znakovne jezike.

Ružica Kežman, prof.

Izazovi postoje da bi ojačali naša uvjerenja, a ne da bi nas pregazili. S napunjenim baterijama nastavljamo u nove pobjede.

Torte su posebne. Svaki rođendan, svaka proslava završava se nekim slatkišem, tortom koja se pamti. Sve je u uspomenama.

Buddy Valastro

20. GODIŠNJICA UDRUGE DLAN

Napokon je došao taj velebni dan, to jest, glavna tema ovog časopisa i ovog članka je – 20. godišnjica rada udruge Dlan. U prošlom članku sam napisao kako je udruga Dlan preskočila punoljetnost i duboko zakoračila u odrasle vode. Pisao sam o tome kako je isprva udruga Dlan bila zamišljena da stvara kazališne komade za gluhe, a onda je na red došlo osnivanje Deaf Banda Dlan i tako je 20 godina brzo prošlo. Znam da je udruga Dlan oduvijek težila kreiranju kazališnih komada za gluhe, međutim sudbinu kazališta najviše kroji financijska potpora. Ovaj su put htjeli više financijskih sredstava usmjeriti u glazbeni dio – Deaf Band Dlan, a izvori financija za kazalište su polako presušili. No, srećom, ima udruga Dlan dobru rezervu jer su, u suradnji s Portugalcima i Talijanima, preko projekata dobili novac iz EU i tako će kreirati međunarodni kazališni komad koji će izaći uskoro i kojeg nestrpljivo očekujemo.

Glavna tema ovog članka će biti proslava 20. godišnjice udruge Dlan. To nije bio jedan dan, nego je to raspoređeno u tri dana slavlja, točnije dva dana deaf evenata (ja to obožavam tako pisati – na našem jeziku – događaji gluhih) i jedan dan pravog slavlja. U ponedjeljak 18. listopada na repertoaru smo imali prvi dan deaf evenata, a to je bila kulturna promocija u Močvari. Onda smo u srijedu 20.10. imali slavlje u kafiću Cooltura gdje smo slavili na račun udruge. Bilo je odlično.

A zadnji dan, to jest drugi dan deaf evenata – završni dio, gledali smo izvedbu komičarske točke Johna Smitha, engleskog gluhog zabavljača u klubu KSET.

Time je bila zaokružena svečanost 20. godišnjice udruge Dlan – tim najvećim događajem u kulturi gluhih na hrvatskom području. Nitko drugi nije ravan tome!

Prvi dan događaja gluhih je bio okupljanje svih ljubitelja kulture i glazbe gluhih u Močvari, jednoj od najpoznatijih kazališnih uporišta udruge Dlan. Osnivači i volonteri udruge Dlan su došli na jednu ideju iznenađenja za sve nas posjetitelje, a to je razmještanje svih kazališnih rekvizita koji su se koristili od početaka (prije 20 godina) pa sve do danas, po cijeloj

Mada je jedan talijanski gluhi glumac htio da nakon četvrtka, zadnjeg dana deaf eventa, organiziramo slavlje kao što smo imali u srijedu u Coolturi, nismo mogli slaviti baš toliko puta, a i bila je dovoljna zabava u srijedu. Ili se to moglo prebaciti sa srijede na petak kao završno slavlje po željama talijanske režije, no udruga Dlan imala je svoj unaprijed složeni plan i uspješno se držala toga.

Tako da svečano možemo zaključiti kako je to bio najuspješniji događaj gluhih u povijesti kulture gluhih u Hrvatskoj. Počnimo redom o detaljima svih događaja.

dvorani. Najveći dio je zauzeo jedan dugački zid na strani suprotno od ulaza u dvoranu i sve ostalo su pregledno razmjestili. Ako sam dobro razumio domaćine u dvorani, odnosno organizatore prvog deaf eventa u ovoj godini (nakon dvogodišnje karantene zbog korona virusa), rečeno nam je da možemo slobodno uzeti bilo koji od kazališnih rekvizita za uspomenu i odnijeti doma. Nisam bio siguran smijemo li to stvarno odnijeti, ni drugi isto nisu bili sigurni ili nisu imali način prevesti rekvizite, tako da je većina uglavnom samo razgledavala. Svih 20 godina je bilo raspoređeno po

dvorani i ispalo je jako zanimljivo. S obzirom na mjere zbog korone, stolice su bile razmaknute, ali je došlo barem 50-ak gluhih.

Na početku smo pratili prezentaciju snimki pojedinačnih poznatih gluhih iz svijeta koji su zaželjeli uspjeh i uputili čestitku povodom 20. godišnjice udruge Dlan. To je trajalo sat vremena i svi smo uživali u tome koliko je to svjetski popraćeno. Svi smo vidjeli kako udruga Dlan ima posebno mjesto u kulturi gluhih u svijetu. Nakon toga je bilo prikazivanje portugalskog kratkometražnog filma jednog gluhog redatelja koji je snimio zanimljivu horor priču. U filmu su sudjelovali gluhi glumci i kraj je bio izuzetno napet. To je trajalo jedan sat, pa je u zadnjem dijelu nastupao Deaf Band Dlan i time je bio okrunjen prvi dan događaja gluhih. Bitno je da su se gluhi posjetoci uživo upoznivali s gluhim glumcima iz Portugala i Italije koji su došli u sklopu projekta „Beyond Sign“ – međunarodnog projekta za promociju kulture gluhih.

Drugi dan, to jest u srijedu 20. listopada, upriličena je privatna zabava kojom je udruga Dlan odlučila počastiti sve nas vjerne honorarce, volontere, glumce i izvođače koji aktivno djelujemo u sklopu udruge Dlan. Po prvi puta sam vidio kafić Cooltura smješten u Rapskoj ulici, koja je doduše raspkopana, no to nije smetalo gluhim posjetiocima da dođu u velikom broju. Isprva nismo mogli odmah pronaći kutak naše proslave jer je cijeli kafić bio dupkom pun, naravno čujućim gostima.

Pričekali smo ispred, pa su došli ljudi iz organizacije i ipak nas uveli u kafić na kat u krovu, točnije, u pravo gnijezdo naše proslave. Na mjesto gdje smo se mogli na miru zabavljati, piti i jesti

na račun udruge Dlan. Ljubazni konobar iz Meksika je bio nama dodijeljen i stajao nam na usluzi. Bio je neumoran i stalno se penjao i spuštao gore – dolje, a mi smo stalno bili veseli. Atmosfera je bila pre odlična i svi smo bili zajedno u šali i veselju. Među prvim gostima je bio John Smith, ubrzo zatim su došli Portugalci i Talijani i tako smo odmah započeli odlično druženje.

elementi i stvari i dekoracije kupljene su na buvljaku i sve su bile lijepo uklopljene u ambijent krovništa kafića Coolture! Sve pet! Na red je došao treći, odnosno zadnji dan deaf eventa (događaja gluhih), to jest izvanredan nastup Johna Smitha u KNAP-u, što je ujedno bilo zatvaranje proslave dvadesetogodišnjice udruge Dlan. KNAP je skraćenica punog na-

Tijekom slavlja rezali smo tortu i svatko je dobio komad torte, te su svi uživali u slatkišu. Poslije toga smo nastavili s naručivanjem pica na račun udruge. Bila je to odlična, velebna večer koja se može spojiti s vidljivom kulturom cijele povijesti bivše Jugoslavije – svi

ziva za Kulturni centar Peščenica u Ivanićgradskoj. Zbog regulacije i strogih mjera, umjesto maksimalne popunjenosti dvorane na-

punili smo ju do pola. Inače smo uvijek za sve izvedbe kazališnih komada gluhih redovito popunjavali cijelu dvoranu KNAP-a, no sada polovična popunjenost nije smetala jer smo ipak usred krize uzrokovane korona virusom.

Dakle zbog provođenja strogih mjera svi smo cijelo vrijeme nosili maske i razmješteni smo na prikladnu udaljenosti, svaka osoba posebno po cijeloj dvorani. Zatim je došao pravi trenutak – došao je gost iz Engleske i po njegovim pričama, to mu je bilo prvo gostovanje iz Engleske u stranu zemlju nakon dvije godine. Prije nije mogao izbiti zbog aktualnog problema s korona virusom u svijetu. John Smith nam je u srijedu, u kafiću Cooltura lijepo prepričavao kako mu je u Zagrebu bilo ugodno i lijepo, te da je očekivao da će to biti bezvezan maleni grad, a zapravo je baš pravi europski grad s bogatom povijesti i raznim pričama, a uz to je dobio i odlične preporuke udruge Dlan s polja kulture gluhih.

John Smith poznat u maniri Jamesa Bonda 007, po meni je više izgledao kao Johnny English kojeg je utjelovio Mr. Bean odnosno Rowand Atkinson. Pokazivao je nama svima skečeve, doskočice i razne priče iz života gluhih. Odmah je na zub uzeo čujuće ljude koji se jako plaše gluhih ljudi. Na temelju tog straha bazirao je smiješnu stranu ljudskog odnosa, te tako stvarao i prilagođavao svoju komičarsku točku publici gluhih.

On ističe gluha osobu kao naprednu i važnu osobu koja ne bi trebala biti podčinjena diskriminaciji, nego biti tretirana kao punopravni i ravnopravni subjekt društvenog poretka. Stoga svaku diskriminaciju gluhih ljudi on uporno okreće protiv čujućih ljudi i to na tako smiješan način. Puno snage crpi iz nereálnih očekivanja čujućih ljudi usmjerenih prema gluhim ljudima.

Svaka gluha osoba u publici je objeručke prihvaćala sve njegove skečeve i gegove, te se gromoglasno smijala i upijala svaki njegov pokret jer prije toga u Hrvatskoj nije bilo takvog tipa komičarskog nastupa. Može se smatrati da su gluhi kazališni uživaoci jedva dočekali novog gluhog mesiju, a to je u tom trenutku bio John Smith. Dva sata je trajala euforija i svi smo bili zahvalni na dobrom fenomenu na kazališnoj bini i nakon toga smo se svi vraćali doma s velikim osmjesima u nadi da će udruga Dlan još više proširivati horizonte događaja za gluhe ljude u Hrvatskoj.

mr. sc. Zlatko Orct

IZLOŽBA POVODOM 20 GODIŠNJICE KAZALIŠTA „DLAN“

U Močvari je 18.10.2021. otvorena izložba kazališta DLAN. Svatko od posjetitelja mogao je otkriti jedan poseban svijet, poseban život koji se kroz 20 godina odvijao na sceni i iza scene.

Sve su to izravno otkrili mnogobrojni rekviziti, kostimi, odjeća i toliko raznovrsnog materijala, pribora, maštovitih ostvarenja.

Moglo se jednostavno osjetiti duh koji je vodio glumce kroz 22 ostvarene predstave: *“Planet tišine”* (2001), *„Ruke koje plaču“* (2005); *„Muke jadi i gluhih preprodavača privjesaka“* (2008); *„Ritam, Znakovi i Rap“* (2009); *„Ruke koje plaču II- Biti Gluh ili gluhi, koga briga!“* (2010); *„Gulliverova putovanja“* (2011), *“Deset minuta“* (2011), *“Big Brother“* (2012); *“Vuk i tri prašičića“* (2012);

“Odiseja: 9 mjeseci i 10 minuta” (2012), *“Troja”* (2013), *“Pinnokio”* (2014); *“Ruke koje plaču – Katastrofa”* (2014), *“Deset minuta vožnja”* (2014); *„Mali princ“* (2015), *„Revolucija“* (2015) i

„Mačak u čizmama“ (2016), *„Što kaže!?“* (2016), *„Put oko svijeta“* (2017), *„Čuvari snova“* (2018); *“10 životnih malih i velikih koraka..“* (2018) i *„Razlike između prošlosti i sadašnjosti“* (2019).

Koliko li samo truda uzdah, dogovora, vježbi, proba, pokušaja i pogrešaka. Koliko li zamisli, ideja, prijedloga mnogobrojnih glumaca: Angel Naumovski, Iva Vrbos, Lino Ujčić, Budo Jusić, Goran Matijević, Branka Rašetar, Lea Starčević, Mingsheng Pi, Slavica Pempek, Robert Lovrić, Jasminka Težak, Milena Rašković, Dušan Došenović, Ivan Plejić, Ružica Kežman, Petra Podhorsky, Mihae-

la Vlašić, Rina Azra Jusić, Vlado Makaj, Ana Gamilec Mažuran, Katarina Vidaković, Damir Dovšak, Matija Smetiško, Lemary Vuletić, Kristijan Ugrina i Korana Ugrina.

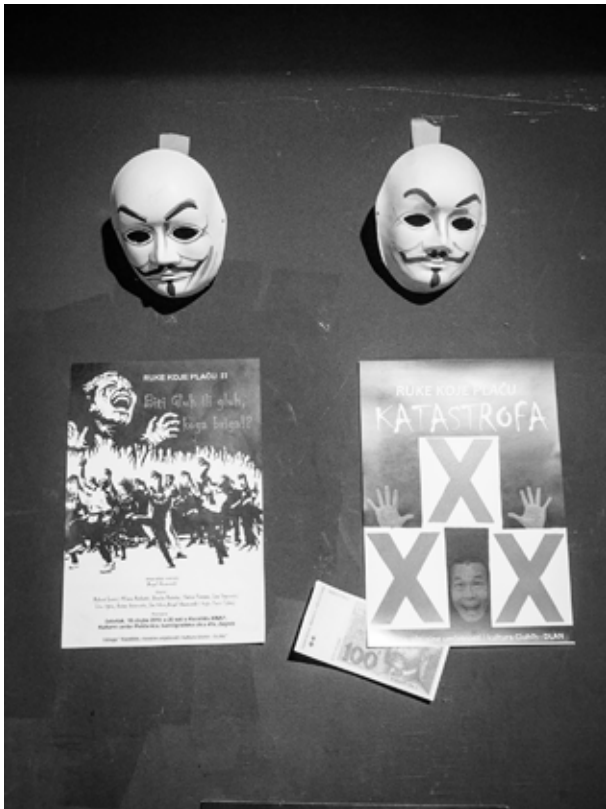
Organizatori izložbe: Lino Ujčić, Angel Naumovski, Iva Vrbos, Mingsheng Pi, Ružica Kežman, Renato Vrbos Rašeta, Lemary Vuletić uz pomoć članova projekta „Beyond Signs“. Postoji li mogućnost da se zajedno vratimo u prošlost, da se prisjetimo nekih osjećaja nekih detalja, doživljaja, smijeha, uzbuđenja, suza radosti i nekih druženja i susreta...

Na izložbi se ponosno isticao rekvizit Trojanskog konja, najposebniji, najbolji, baš kao što je i njegov stvaratelj Minsheng Pi koji je zaslužan za većinu rekvizita.

Posjetitelji su mogli vidjeti i plakate i fotografije koje su, eto, toj neobičnoj izložbi dale još veće značenje jer su to tragovi koji će ostati zauvijek. Možda će se nešto od rekvizita i zagubiti, prekriti će ih prašina i zaborav, ali ostat će, nadam se, doživljaj zapečaćen u našim srcima jer smo ga zajedno sad na izložbi obnovili...

Lino Ujčić

Fotografije: Lino Ujčić
Jahvo Joža

Festival 20-e godišnjice Udruge DLAN

Trodnevnim događanjima u listopadu proslavili smo 20. godišnjicu Udruge Dlan. Ponedjeljak je bio rezerviran za Močvaru, izložbu, te projekciju filma mladog gluhog tima koji se sastoji od Tonya Weawera (režija i gluma), Mateusa Toleda (gluma), i Marte Sales (gluma). Izložba je bila prikaz upotrijebljenih plakata, pozivnica te rekvizita s gotovo svih predstava Udruge Dlan. Film je bio fiktivna priča o dvojici braće, od kojeg je jedan izvršio samoubojstvo, a drugi je, nakon dolaska u njegov stan, doživio strašne vizije, prikaze i snove, opsjene koje su ga izjele, vjerojatno kao i njegovog brata.

Pomalo mračan kratkometražni film, u meni je izazvao laganu nelagodu, te me samo podsjetio da je vjerojatno riječ o 3 jahača apokalipse: 1. Usamljenosti, 2. Izolaciji i otuđenosti od sebe samoga (lika, a i brata), te sve tome posljedica je gluhoća i zatvaranje u neki fiktivni svijet mašte, loših i teških vibracija, te očajnička potreba za ljubavlju. Tako sam ja to doživjela, a što je režiser htio prikazati, nisam sigurna. Kutija u filmu me podsjetila na mit o Pandorinoj kutiji koja se ne smije otvarati da se ne bi oslobodilo zlo, te uništilo čovječanstvo.

Iza projekcije svirao je Deaf Band Dlan i digao nas na noge za ples, ubrzao vibracije koje su bila jako usporene filmom, te smo se svi dobro zabavili.

U četvrtak smo pohrlili u KNAP vidjeti komičara Johna Smitha i njegovu predstavu/performans.

Čim smo ga ugledali, počeli smo se smijati, sama njegova pojava je bila smiješna, stav, odlična komunikacija s publikom, te jako dobro prikazani skečevi o situacijama koje gluhi svakodnevno prolaze. Svi smo se nasmijali, iako nam te situacije nisu uvijek (bile)

smiješne, no John Smith ih je prikazao jako vjerno, karikirajući razlike i oprečnosti između čujućih i gluhih, kao i njihovog pristupa rješavanju problema. Osim što je bilo urnebesno smiješno, još je i animirao publiku, i izazivao nas pitanjima, poput: imamo li mi slušne aparate, pužnice, potvrde o cijepljenju protiv COVID-19 i slične poveznice. Sve u svemu jako zgodan mali Festival, a druženje s gostima iz Italije i Portugala bilo je organizirano u srijedu, u kafiću na Sigečici, no zbog obaveza nisam mogla prisustvovati.

Čestitam svima u Udruzi Dlan na organizaciji festivala, kao domaćinima, a iznad svega na 20. godišnjici Udruge, svim impresivnim predstavama, festivalima, časopisu, izložbama, tečajevima HZJ, te mnogim drugim aktivnostima kojima su pronijeli dobar glas o kulturi gluhih u Hrvatskoj i svijetu. *(Ups među njima sam i ja, mada ne oduvijek i ne odviše).*

Vaša Petra

GLUHI KOMIČAR, JOHN SMITH U ZAGREBU

21. LISTOPAD 2021

20:30 sati
KNAP, Centar kulture na
Peščenici, Ivanićgradska 41a

KNAP

The John Smith Show

20 godina DLAN

ZAGREB CROATIA

UDRUGA "KAZALIŠTE, AUDIOVIZUALNE UMJETNOSTI I KULTURA GLUHIH - DLAN"

Povodom 20. godišnjice postojanja udruge „Kazalište, audiovizualne umjetnosti i kultura Gluhih - DLAN“, a na poziv njenih članova Angela i Lina, John Smith je došao u Zagreb. John Smith je poznat po svojim stand up komedijama kojima zabavlja publiku već sedamnaest godina. Tako da smo i mi svi imali

prilike uživati i diviti se njegovom glumačkom i glazbenom talentu.

Njegov vodeni pištolj postao je njegov simbol, te je po njemu poznat u cijelom svijetu, a mi koji smo ga gledali u Zagrebu, u kazalištu KNAP, Centru kulture na Peščenici, bili smo oduševljeni njegovim šalama na račun i život gluhih.

John je rođen u Newcastleu, ali je odrastao u Mansfieldu. Išao je

u školu za gluhe Ewing, i unatoč tome što je gluh „ko kamen“, Johna su poučavali usmeno, i od njega su očekivali da čita s usana. Propustio je tako mnogo toga što je učitelj govorio i tako nije stekao dovoljno znanja i obrazovanja.

John Smith, 12 godina

John se prisjeća jednog dana kako je vidio razred djece kako koriste BSL (Britanski znakovni jezik). Sjeća se da je pitao svog učitelja o tome, samo da bi mu rekao da sat BSL-a nije za djecu koja nisu toliko inteligentna kao on.

Razmišljajući o vlastitoj propuštenoj prilici u školi, John često pita druge gluhe osobe o tome je li ih iznevjerilo njihovo obrazovanje. Jer je bio frustriran u školi i osjećao se izgubljeno. Nikad ga nisu poticali na pisanje. Odrastao je pitajući se: Tko sam? Tek kad je napustio školu i kroz samostalnu borbu, sam je otkrio svoj Gluhi identitet i svoje talente.

Smatra da se puno gluhih ljudi samo čini zadovoljnim onim što danas imaju i ne razmišljaju previše o tome što bi mogli biti da su imali bolje školovanje. Johnu je trebalo mnogo godina da shvati svoj potencijal i postane komičar. Iako je uvijek bio 'zabavan', kad god bi mu netko predložio da

John Smith, ponosno pokazuje plakat za svoj show u kazalištu Knap.

bude na pozornici, mislio je da je to nemoguće jer nije volio biti u središtu pozornosti. Danas što je veća publika, to bolje, a samo osam godina nakon što je započeo svoju novu karijeru, John je nastupao na pozornicama u Americi, Francuskoj, Litvi, Sloveniji, Njemačkoj i Irskoj, te diljem Velike Britanije.

John i Angel u zračnoj luci u Zagrebu

U ranim danima svoje komičarske karijere svoja promatranja ljudi koristio je da priča viceve i smiješne anegdote. Zatim je počeo koristiti svoje opažanje gluhih, ali se prisjeća da je oko toga bilo nekih sumnji. Danas su njegove komedije odraz života gluhih u odnosu na politiku i opću kulturu.

John je oduvijek bio ljubitelj glazbe. Volio je čitati stranice stihova

i pronalaziti riječi za najnovije hit pjesme. Također je svaki tjeđdan snimao Top of the Pops i volio ga gledati, čak i bez titlova.

Nije bilo važno što je gluh. Jednostavno voli muziku. U srcu ima glazbu, to je jednostavno tako.

„Uvijek sam uživao u glazbi u tišini - jednostavno to osjetim. Ritam je za mene vizualna stvar. Nikad ga nisam čuo, ali osjećam to i znam, to je u mojoj krvi. Kod kuće, kada sviram pjesme drugih izvođača, koristim zvučnik koji stvarno snažno vibrira! Ja glazbu mogu osjetiti na ovaj način. Svojom pjesmom želio sam da ritam potječe od mene samog i ljudi to mogu vidjeti.“

Uživali smo u druženju s njim pri posjeti Tehničkom muzeju „Nikola Tesla“.

Bio je iznenađen novom QR tehnologijom kojom se mogu poslužiti i gluhi posjetitelji, te sve bitno vezano za muzejske eksponate, saznati putem online video sadržaja – na hrvatskom znakovnom jeziku i na međunarodnom znakovnom jeziku.

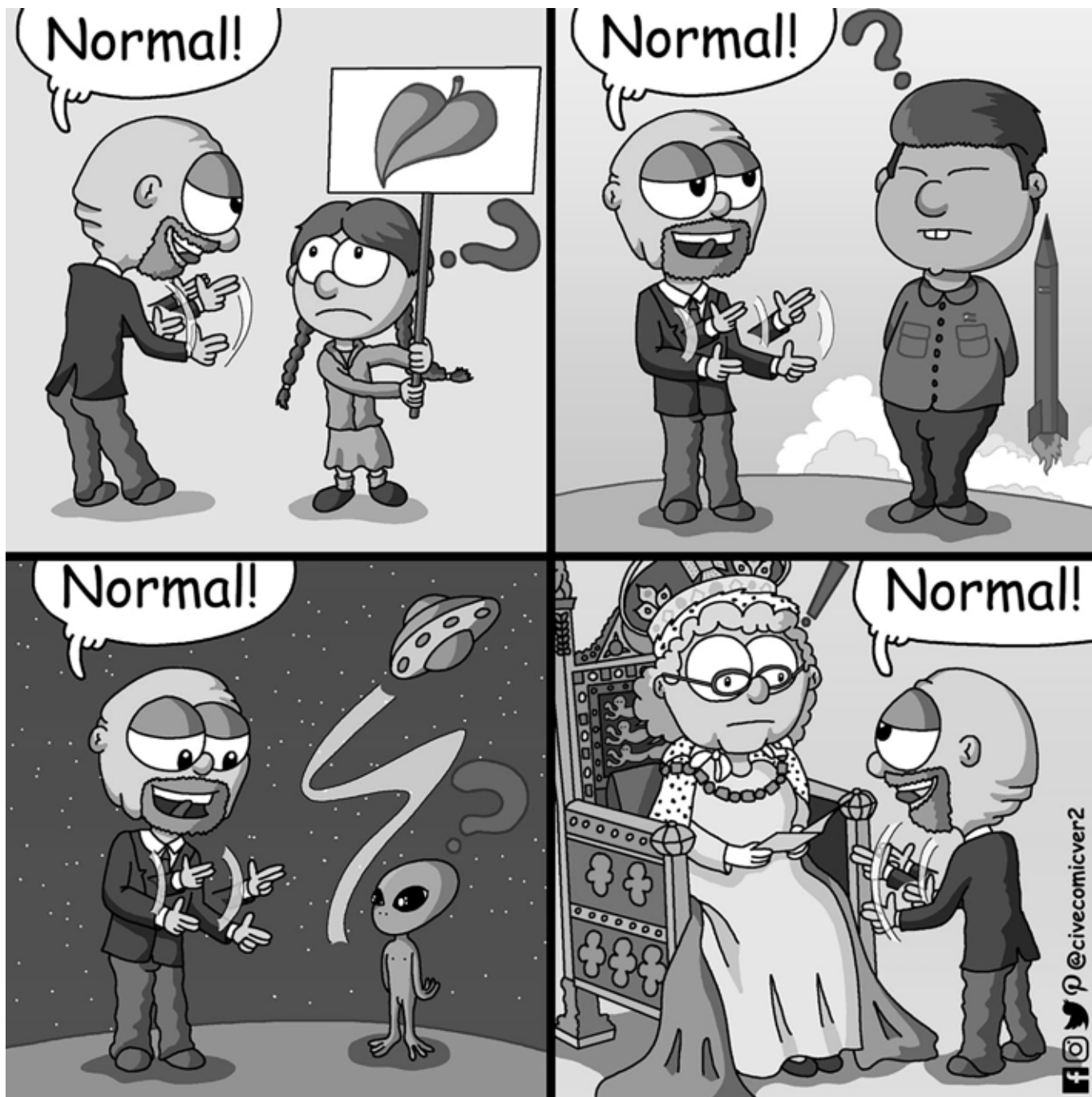
Šetajući ulicama Zagreba, sa Lemary Vuletić i Kristinom Puškarić, divio se arhitekturi, kulturi i uspoređivao je s engleskom.

Drago mu je bilo da je u Hrvatskoj zaživjela glazba na znakovnom što pridonosi općoj kulturi, obogaćuje je.

Napuštajući Zagreb, još jednom nam je čestitao 20. godišnjicu i poželio puno uspjeha i ustrajnosti u njegovanju kulture Gluhih, potičući stalno na nova istraživanja, otkrivanja talenata i uživajući u životu.

Lino Ujčić

“NORMAL “ THE JOHN SMITH SHOW

Illustrator: Cristian Verelst

OVI KOMIČARI KOJI SU GLUHI I OŠTEĆENA SLUHA KORISTE HUMOR KAKO BI PODIGLI SVJESNOST O KULTURI GLUHIH

Humor nudi učinkovit način obrađivanja stereotipa i isticanja apsurdnosti vezanih za društvene probleme i stavove. Uzmimo, na primjer, prevladavajuće stavove i stereotipe o gluha i osobama oštećena sluha. Mnogi ljudi vjeruju kako gluhe osobe ne mogu voziti ili kako sve gluhe osobe koriste znakovni jezik. Malo ljudi je svjesno toga kako je živopisna i bogata kultura Gluhih. Ovdje se nalazi pregled nekih komičara koji su gluhi i oštećena sluha i koji koriste humor kako bi širili svjesnost o kulturi Gluhih.

Mnogo je mitova i krivih pretpostavki vezanih za gluhe i osobe oštećena sluha. Kao na primjer da gluhe osobe ne mogu ići u kino ili gledati televiziju. Ili da nije sigurno da gluhe osobe voze. Ništa od toga nije istina! Gluhe osobe vole ići u kino i slušati glazbu i mnogo su sigurniji vozači od čujućih osoba.

Postoji čitava živopisna kultura koja napreduje i koja je srce zajednice gluhih u cijelom svijetu. I u središte pozornosti ju stavljaju mnogi gluhi komičari.

Ovdje su prikazani neki istaknuti gluhi tvorci u komedijskom prostoru koji izazivaju stereotipe s opako smiješnim humorom. Mnogo toga je utkano oko njihovih putovanja i životnih iskustava življenja i suočavanja s gubitkom sluha i nastupaju kako bi promijenili stavove o gluha i osobama oštećena sluha.

Popis gluhih stand-up komičara

Proslavljajući Mjesec svjesnosti o Gluhima, odlučili smo se prikazati vam ponešto od stand-up komedije gluhih. Neka vam ovo donese više smjeha u svakodnevnicu!

Samantha Baines

Samantha Baines je nagrađivana komičarka, glumica, radio izvjesiteljica i autorica knjiga za djecu. Ona je Phonak hEARo (sudionica programa inspirativnih pojedinaca koji se zalažu za borbu protiv stigme oko gubitka sluha, ruše barijere za osobe s oštećenjem sluha, te potiču inovacije u povezivanju sa zvukom) i ambasadorica za Kraljevski Nacionalni Institut za Gluhe osobe gdje je na čelu njihove kampanje za titlovanje.

Ona redovito piše za portale Huffington Post Comedy i Time Out. Baines također stvara svoju vlastitu komičnu poeziju. Od 2010., ona je članica komedijske grupe za izvođenje skečeva koju sačinjavaju samo žene, te koja je nastupila na festivalu Edinburgh Fringe. Ne

samo da je bila finalistica nagrade Funny Women Awards (prijev. Nagrada za komične žene) (2014), bila je i prva žena koja se pojavila u velikobritanskom finalu prvenstva Pun Championship 2017. godine. 2018. godine se također pojavila u finalu tog prvenstva.

Rinkoo Barpaga

Britanski stand-up komičar Rinkoo Barpaga je rođen potpuno gluhi. On je dobro poznat po šalama koje su zanimljive čujućoj publici, kao i gluhim i nagluhim osobama. Nastupa na britanskom znakovnom jeziku surađujući s prevoditeljem koji daje glasovni prijevod njegovih nastupa.

Ray Bradshaw

Sa turnejom svog nastupa Deaf Comedy Fam, rođeni Škot Ray Bradshaw je bio prvi komičar koji je ikada izvodio stand-up komičarski nastup simultano na britanskom znakovnom jeziku (BSL) i govorenom engleskom jeziku. Iako sam nije gluha osoba, znakovanje dok govori mu je prirodno jer je odrastao uz gluhe roditelje. Bradshaw je sklon izvođenju inkluzivnih nastupa na kojima zajedno mogu uživati i gluhe i čujuće osobe. Ipak, BSL ima drugačiju sintaksu od govorenog engleskog, tako da smijeh od čujuće i gluhe publike dolazi u različitim trenucima - kada koji shvate poantu šale.

Kathy Buckley

Pet puta nominirana za nagradu American Comedy Award (prijev. Američka nagrada za komediju) u kategoriji najbolje ženske stand-up komičarke, Kathy Buckley je komičarka i motivacijska govornica. Ona je sluh izgubila kao dijete nakon oboljenja od meningitisa leđne moždine. Unatoč tome, njezina gluhoća nije dijagnosticirana sve do kasnije dobi kad je već krenula u školu.

Njezina televizijska pojavljivanja uključuju emisije The Tonight Show, The Today Show, Entertainment Tonight, Good Morning America, CBS This Morning i emisiju kanala VH1 Stand-Up Spotlight. Motivacijska stranica Goalcast objavila je ovaj Facebook video (link u nastavku) jednog od njezinih govora koji ima preko 64 milijuna pogleda.

Link: <https://web.facebook.com/goalcast/videos/453363448545842/>

Steve Day

Velikobritanski stand-up komičar Steve Day koristi „dileme bivanja gluhim čovjekom u svijetu čujućih“ kao materijal za svoje

nastupe. Od svoje prve nacionalne turneje 2006., nastupao je diljem svijeta uz velike pohvale kritičara. Također je poznati glas s radio stanice BBC 4 iz emisija You and Yours (prijev. Ti i tvoji) i Woman's Hour (prijev. Ženski sat). Isto tako, pojavio se u dvije radio drame: All Fingers and Thumbs (prijev. Svi prsti i palčevi) s Billom Nighyjem i Sound Barriers (prijev. Zvučne prepreke) s Patriciaom Routledge i Caroline Quentin.

D.J. Demers

Kao dijete, Kanađanin D.J. Demers je sanjao o tome da jednog dana postane stand-up komičar. Demers, koji sada živi u Los Angelesu, bio je objavljen u sezoni 11 američke emisije America's Got Talent.

Sudionik programa Phonak hEARo koristi slušne aparate od četvrte godine života. O svojoj gluhoći i komediji pisao je za stranicu Hearing Like Me (prijev. Slušajući kao ja) 2016. godine. „Nastupam kao stand-up komičar od 2009. godine

i uistinu jako, jako uživam u tome. Komedija me odvela na mnoga zabavna i zanimljiva mjesta i uživam u svim novim iskustvima i divnim ljudima koje upoznam.

U današnje vrijeme, razgovarat ću o svojim slušnim pomagalicama s bilo kim. Zapravo, to mi je postao jedan od najdražih dijelova nastupa. Nikada nisam mogao ni zamisliti koliki će mi broj ljudi prići nakon nastupa kako bi mi pokazali svoja slušna pomagala ili kako bi podijelili vlastita iskustva s osobama oštećena sluha iz svog života. Mi se svi nalazimo u toj jedinstvenoj zajednici skupa i to je zaista odličan osjećaj. Bilo da ste osoba koja nosi slušna pomagala cijeli život, osoba koja ih je počela nositi kao starija osoba ili osoba koja ih nosi kao rezultat bolesti, lijepo je biti dio zajednice.

Jessica Flores

Jessica Flores je američka gluha komičarka, performerica improvizacije i YouTube senzacija koja želi nasmijavati druge dok istovremeno otkriva „gluhu sebe“. Nedavno su ju intervjuirali na temu njezinog gubitka sluha kao dio uloge ambasadorice branda Phonak. Ona objašnjava kako je

imala sedam godina kada je otkrila da gubi sluh. U srednjoj školi, gubitak sluha se pojačao i nastavio se pojačavati u budućnosti. Kao što kaže u svom viralnom videu Breaking Deaf Taboos (prije. Slamanje tabua o gluhoći): „Dugo vrijeme sam se osjećala zaista usamljeno i izolirano. Bilo je jako teško. Trebale su mi godine da shvatim kako nisam jedina gluha osoba koja se svakodnevno suočava s komunikacijskim barijerama i izazovima.

Gavin Lilley

Britanski gluhi komičar Gavin Lilley nastupa koristeći BSL, ponekad sam, a ponekad u pratnji prevoditelja za svoje čujuće članove publike. Originalno iz Essex, Lilley sada živi u Helsinkiju u Finskoj. Njegove izvedbe uključuju širok spektar tema – od susreta s čujućim ljudima do kulturnih razlika između korisnika stranih znakovnih jezika. Lilley osmišljava komične skečeve i filmove koji se nalaze na njegovoj Facebook stranici.

Anna Morris

Anna Morris je nagrađivana britanska komičarka, spisateljica i glumica koja ima dijagnosticiranu gluhoću na jedno uho. Napisala je i izvodila mono komične nastupe koji su naišli na velika odobravanja kritike, te koje je izvodila na turnejama u Velikoj Britaniji i Australiji.

Morris je napisala i nastupala u emisiji Bad Bridesmaid kanala ITV, te se također može vidjeti u emisiji Lee and Dean Kanala 4. Isto tako, kreatorica je viralnih videa komedije iz karantene, uključujući Back to Work (prijev. Natrag na posao), New (Tier) Rules (prijev. Pravila novog poretka) i Vaccine! (prijev. Cjepivo!).

Morris na svojoj web stranici izjavljuje: „Prilagodila sam svoje mono komične emisije uživo svom sluhu ostavljajući neka svjetla u dvorani upaljena kako bih vidjela za koga nastupam (u slučaju da se žele priključiti ili govoriti). Ne mogu podnijeti nastupati u mraku – moram vidjeti kako bih mogla komunicirati. Kao rezultat toga, moji su nastupi postali doista interaktivni i moji likovi dovode publiku do izražavanja.

To je oblikovalo načina na koji nastupam. Ne bih zamijenila svoje oštećenje ni za što. Ono me čini osobom kakva sam danas i po-

moglo mi je osmisлити uvjerljive i pristupačne komične likove. To također znači da se mogu dobro naspavati i kada mi dečko hrče.

John Smith

John Smith je potpuno gluhi komičar koji čitavo vrijeme nastupa koristeći britanski znakovni jezik. Rođen u Newcastleu, Smith je oglušio u dobi od tri godine kao posljedice meningitisa. Sada koristi svoja iskustva odrastanja kao gluha osoba u čujućem svijetu. Njegovi osvrti oživljavaju za publiku kojoj izvodi, uključujući upotrebu vizualnih dosjetki koje funkcioniraju samo na znakovnom jeziku. Nije sramežljiv ni oko suočavanja s problemima s kojima se nosi zajednica gluhih.

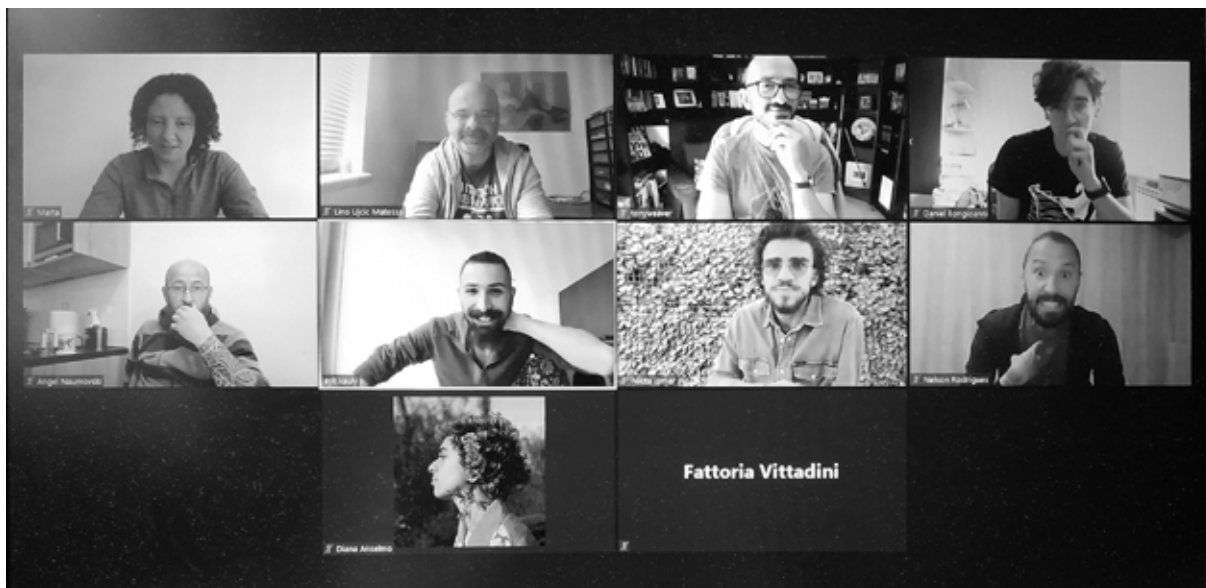
Objavila Angie 17. rujna 2021.
Prevela Dijana Adžić

Illustrator: Cristian Verelst

RADIONICA VISUAL SIGNS – BEYOND SIGNS

ZOOM Online druženje članova Beyond Signs

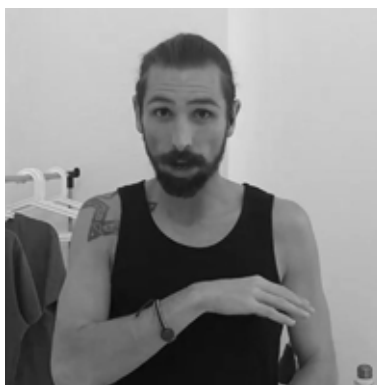
Radionica se održavala online, preko ZOOM-a i to od 20. do 23. svibnja 2021.

U radionici je bilo šestero izabranih umjetnika koji su koristili kazališne umjetničke forme s fizičkim oblicima izražavanja. Svatko od njih ispričao je zapravo jednu priču korištenjem intenzivnih pokreta tijela, simbola, gesta, izraza lica...

Posebno me se dojmio – Eyk Kauly.

Eyk Kauly je gluhi glumac, odrastao u čujućoj obitelji u Saskoj. Oduvijek ga je fasciniralo sve vizualno poput crtića, glazbenih spotova, skulptura i zgrada. Kao dijete nije učio znakovni jezik jer mu je to bilo zabranjeno u školskim danima.

Kada se potom preselio u Essen u srednju školu na Berufsskolleg für Gehörlose (stručna škola za gluhe), brzo je naučio njemački znakovni jezik, koji sada naziva svojim materinjim jezikom. Tada su ga put odveli u kazalište. Od 2012. radio je kao trener za omladinsku sekciju Ernst-Deutsch-Theatre u Hamburgu, a kao glumac može se vidjeti diljem zemlje u raznim predstavama.

Eyk Kauly

Ein Sommernachtstraum) i u Münchenu u kazalištu Deutsche Gehörlosen (Der Diener zweier Herren, Die Hauptsache). Proučavao je i razvijao metode za prevođenje glazbe i tekstova na znakovni jezik, stvorio je i objavio nekoliko glazbenih spotova na znakovnom jeziku i vodi radionice za interpretaciju glazbe. Tako je i na radionici „Beyond Signs“ vrlo upečatljivo predstavio Visual Signs i učio nas kako ćemo vlastite ideje transformirati u ples, pokret i izvedbu, koristeći cijelo tijelo. Bilo je to jako izazovno i uzbudljivo!

Na kraju smo to sve objedinili u mali performans u kojem smo otkrili svoje najdublje osjećaje, povezanost i usklađenost.

Igrao je u Essenu (Stadt aus Stein), Hamburgu (Sippschaft), Berlinu (DietaubeZeitmaschine,

Lino Ujčić

FESTIVAL DEL SILENZIO

IV edizione

20-23 maggio 2021

online / Fabbrica del Vapore Milano
www.festivaldelsilenzio.com

Progetto di

Con il sostegno di

Fondazione di Comunità
MILANO
CITA' DEL CINEMA, DELLO SPETTACOLO, DELLA MUSICA

Con il patrocinio di

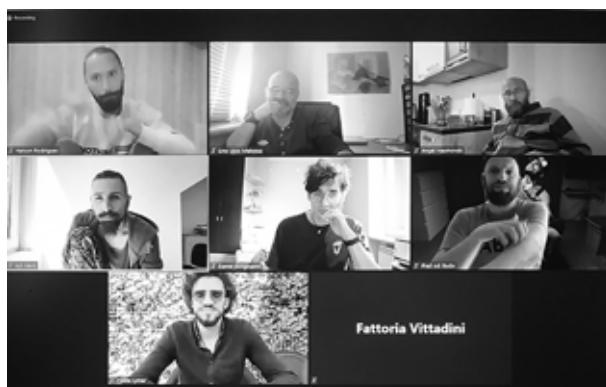
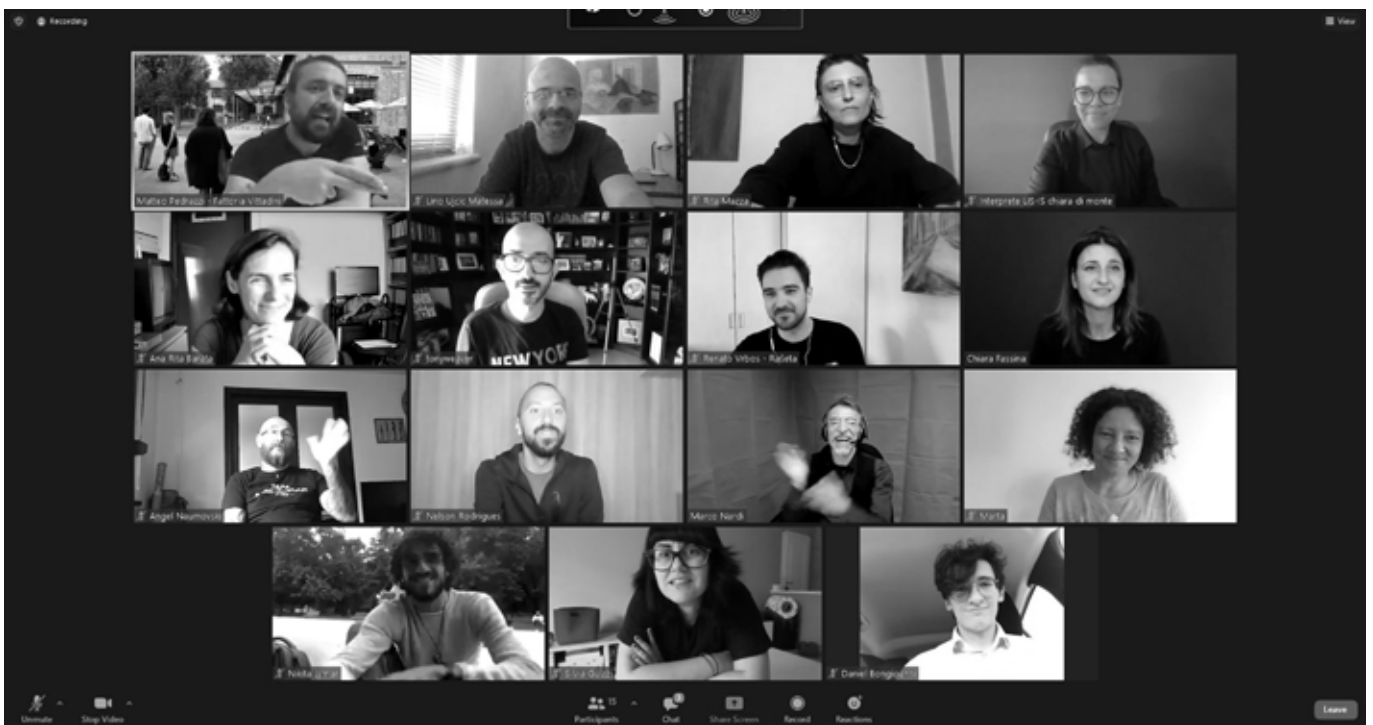
Con il patrocinio del Comune di Milano e
nell'ambito del progetto Spazi al Talento

Nell'ambito di

Media partner

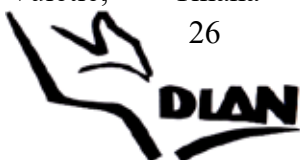
19. FESTIVAL JEDNAKIH MOGUĆNOSTI

Ovaj Festival je međunarodna manifestacija urbane kulture koje se ove godine održavao na Trgu Josipa Bana Jelačića u Zagrebu, od 28. do 30. lipnja 2021.

Program su izvodile osobe s invaliditetom u suradnji s drugim glazbeno-scenskim i likovnim umjetnicima. Svatko tko se ta tri dana našao na trgu slobodno se mogao uključiti u program, na duže ili kraće vrijeme. Zbog epidemioloških mjera ove godine bilo je nešto manje turista, ali je svejedno bilo živo i posjetitelji su oduševljeno otkrivali nešto za sebe i uživali. Nakratko su mogli zaboraviti brige i probleme i prepuštiti se novim doživljajima, istraživati i stvarati.

U glazbenom dijelu predstavio se, po treći put, naš Deaf Band DLAN. Njegovi članovi Angel Naumovski, Lemary Vuletić, Tihana Dugonjić,

Iva Relata, Dino Kvrđić i Anastasija Dikmij su sa svojim reper-toarom od 25 minuta oduševili sve.

Likovni program se sastojao od urbane skupne izložbe likovnih radova na kojoj je izlagalo šesnaest umjetnika s invaliditetom različitih umjetničkih izričaja, povezani tjelesnim oštećenjem kao zajedničkim obilježjem.

Posjetitelj izložbe su uspostavljali komunikaciju s autorima i odnose s umjetnicima, koje su predstavljale bogatstvo stilskih, tematskih, izričajnih, generacijskih i drugih različitosti.

Član udruge „DLAN“, Lino Ujčić prezentirao je svoje likovne radove i neobične nove umjetničke kreacije, tematski vezane za Zagreb i njegovu povijest, te umjetničke torbice i vrećice.

NIJEDNA KOMEDIJA O GLUHOM GLUMCU ĆE SE PRIKAZIVATI NA DVA LOKALNA FILMSKA FESTIVALA

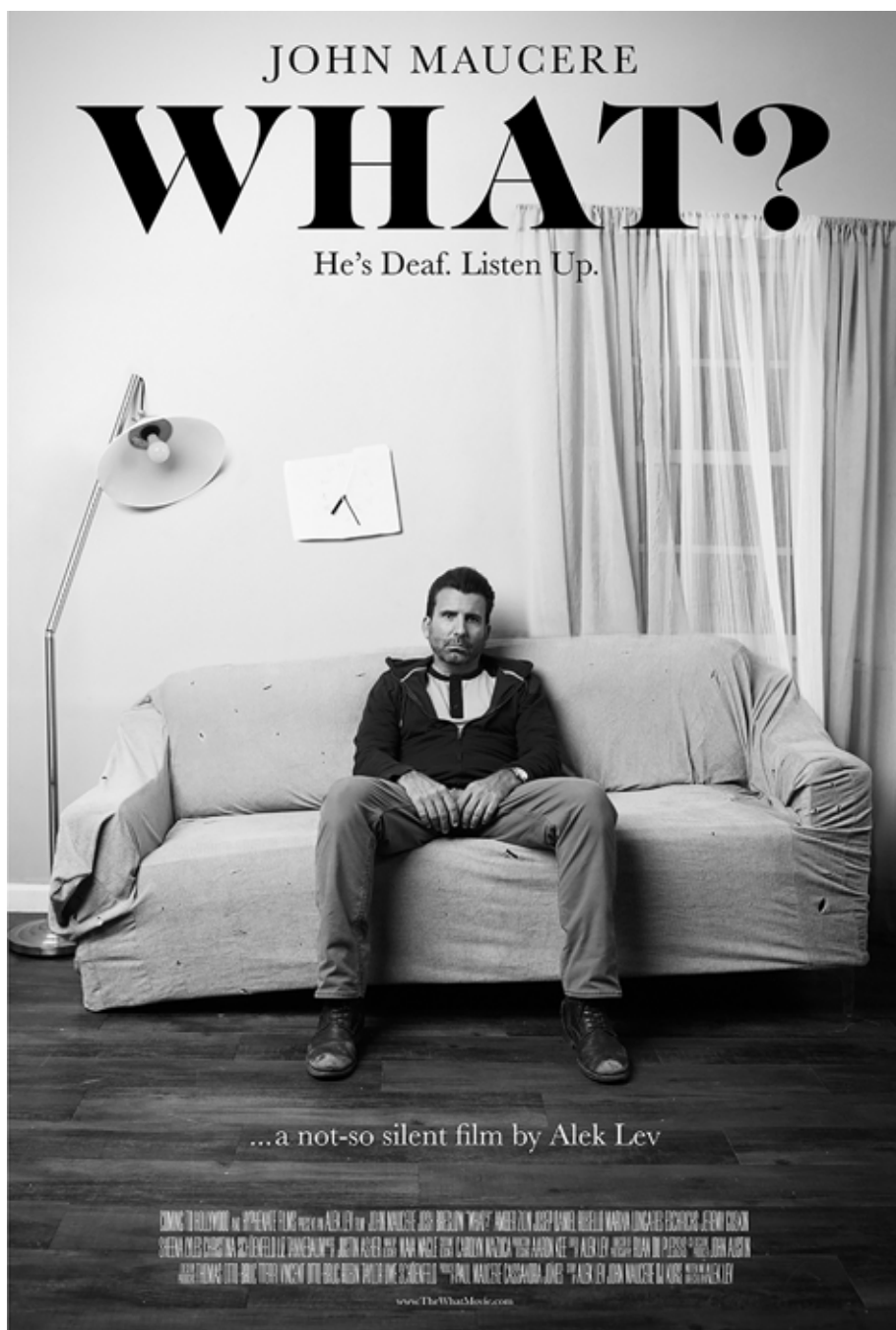
Los Angeles – Charlie Chaplin je snimao nijeme filmove na uglu avenija Lillian Way i Eleanor u Hollywoodu. I Buster Keaton također. Nedavno su to učinili i John Maucere i Alek Lev. Njihov film „WHAT?“ (prije. „ŠTO?“) je dugometražni, crno-bijeli, nijemi film o gluhom glumcu koji pokušava uspjeti u Hollywoodu.

Što je potrebno znati?

- Većina glumačke postave i ekipe koja radi na filmu „WHAT?“ je gluha.
- Redatelj Alek Lev je bivši potpredsjednik Međunarodnog društva Bustera Keatona.
- U filmu je prikazano nekoliko lokacija na kojima je Keaton snimao. Glumčeva prapraunuka se pojavljuje u filmu.
- Film „WHAT?“ je prikazan na filmskom festivalu Sherman Oaks i odabran je za filmski festival Studio City koji se održava ovaj mjesec.

„To je istinita priča,“ rekao je glumac John Maucere, komunicirajući na američkom znakovnom jeziku kojeg je prevodio Jon Wolfe Nelson. To je, na više načina, Maucereova osobna priča. Glumac igra ulogu Dona koji pokušava nagovoriti redatelja da ga zaposli. Umjesto toga, redatelj zaposli čujućeg glumca za ulogu gluhog lika, te zamoli Dona da ga nauči znakovnom jeziku. Iako je to komedija temeljena na brojnim razinama nesporazuma, očito je da je proizašla iz stvarne frustracije.

„Režirao sam ga jer sam htio da uloge gluhih likova igra-

ju gluhi glumci,“ Maucere je objašnjavao na znakovnom jeziku. „Pomislio sam – idemo prestati stajati sa strane i žaliti se. Idemo se okupiti i snimiti film koji je odrađen na pravi način.“

Svaki je glumac koji je igrao ulogu gluhog lika je uistinu gluhi. Gluhi su i mnogi članovi filmske

ekipe uključujući Raven Taylor kojemu je ovo bilo prvo radno iskustvo u filmskoj logistici.

„To mi je bio prvi put da se nalazim na mjestu, u radnom

okruženju, u kojemu je više ljudi koji koriste znakovni jezik od onih koji ga ne koriste i više gluhih osoba od čujućih,“ objasnio je Taylor uz pomoć prevoditelja.

Čak su i filmski investitori gluhi, što čini redatelja, pisca i urednika Aleka Leva jednim od rijetkih čujućih osoba na setu. On je odlučio koristiti znakovni jezik u svom intervjuu kako bi podržao svoje glumce i filmsku ekipu.

Lev je, otkako je pohađao tečaj američkog znakovnog jezika (ASL) na fakultetu, jako angažiran u zajednici gluhih, posebno u umjetnosti. Te iste godine je otkrio filmove Bustera Keatona.

„Razmišljao sam o nijemim filmovima 25 godina,“ objasnio je znakovnim jezikom. „I surađujem sa zajednicom gluhih već 25 godina. Zato je nevjerovatno spojiti to dvoje skupa.“

On je bivši potpredsjednik Međunarodnog društva Bustera Keatona. Keatonova prapraunuka se pojavljuje u filmu, te su tvorci filma integrirali mnoge lokacije iz klasičnih filmova i u ovaj, poput nedavno preimenovane aleje Chaplin Keaton Lloyd.

„Vidjeti Johna kako hoda istim putem kojim je hodao i Buster Keaton je jednostavno...mislim, budimo realni, i više nego nevjerovatan,“ objasnio je Lev.

Čak su snimali ispred TCL kineskog kazališta – koji je sasvim slučajno na mjestu gdje je film imao svoju svjetsku premijeru na filmskom festivalu Dances With Films (prijev. Plesovi s

filmovima), jedan od 21 filmskih festivala za koji je odabran.

Maucere, koji je u prošlosti odradio izvedbu nacionalne himne s Aliciom Keys na utakmici Super Bowla, se namjerio kreirati komediju jer je htio osigurati to da se i njegova čujuća publika može povezati s filmskom materijom. Uz to, smijeh jednostavno pomaže ljudima da se osjećaju ugodnije.

„Na početku, kada smo ulazili, sve se činilo vrlo robotski,“ opisao je. „Čujuće osobe su bile malo zatečene u smjeru: „Oh, okruženi smo svim ovim gluhim ljudima. Koristi se znakovni jezik. Što da radimo sada?“ I nakon što su vidjeli film, svi su bili tako veseli, tako zabavljeni, i svi su se htjeli slikati s nama – a to je i bio cilj filma.“

Stvari se mijenjaju u filmskoj industriji objavom filmova poput „CODA“ i „The Eternals“ (prijev. Vječni) koji prikazuje gluhog super heroja kojeg igra gluhi glumac. Ekipa filma „WHAT?“ je uzbuđena zbog napretka koji se događa i ponosni su na film koji su osmislili prema vlastitim uvjetima.

„Ovo je sjajno, to je za mene tip projekta koji odradiš jednom u životu,“ pojasnio je Taylor na znakovnom. „Ne!“ Maucere je inzistirao. „Bit će ih još!“

On bi također volio svjedočiti većem broju prilika u kojima će se gluhe glumce uzimati u obzir i za uloge koje nisu specifično napisane za gluhe. „Ako je uloga napisana za čujuću osobu, ali se može adaptirati za gluhog glumca, mislim, zašto ne?“ Maucere je objasnio. „Trenutno postoji mnogo jako talentiranih gluhih glumaca na sceni i njihova jedina razlika od čujućih je to što koriste američki

znakovni jezik. Samo to je razlika. A znakovni jezik je predivan.“ Maucere se nada da će film „WHAT?“ otvoriti oči sudionika filmske industrije – da će uočiti velike talente koje su propuštali i da će taj film poslužiti kao primjer toga kako inkluzivno stvaranje filma može izgledati.

Film „WHAT?“ se prikazuje na filmskom festivalu Sherman Oaks i odabran je za filmski festival Studio City koji se održava ovaj mjesec.

Napisala:

Tara Lynn Wagner Hollywood

Izvor originala: https://spectrum-news1.com/ca/la-west/entertainment/2021/11/15/silent-comedy-about-deaf-actor-to-be-featured-in-two-local-film-festivals?fbclid=IwAR3wsLU1oo0N2RxS9OqNM93pjX66A4adve_n0NIJTcTuFQwoX_b-JRV1TYk

Prevela Dijana Adžić

„Kad tvoju prošlost povijesne knjige izostave, ona je nevidljiva“: Vremeplov Gluhih

Ako promotrimo povijest Gluhih u arhivima i knjižnicama, većinski nailazimo na čujuće osobe. Čujuć doktor, nastavnici, svećenstvo, filozofi, lingvisti ili političari i njihova stajališta o gluhoći i znakovnim jezicima. Čujuće osobe su dokumentirali povijest Gluhih. Ali što Gluhi imaju reći na to?

Pet glumaca na pozornici

The Deaf Time Machine (prijev. Vremeplov Gluhih) je predstava o povijesti Gluhih koju izvode Gluhi i čujuć glumci za čujuću i Gluhu publiku na njemačkom znakovnom jeziku (DGS), znakovnom njemačkom jeziku (LBG), govorenom i pisanom njemačkom. Koristi povijesne izvore, intervju s preživjelima i improvizacije temeljene na osobnom iskustvu izvođača i predstavlja ih kroz nastupe uživo, video prijenose, rasprave i glazbu.

Kako bi povezali trenutne kontroverze na temu kohlearnih implantata (CI) s vlastitim povijesnim zaleđem, publika je pozvana pridružiti se timu od osam Gluhih

i četiri čujuća glumca na putovanju kroz povijest Gluhih. To je priča o većinski nepoznatoj, ali ključnoj zajednici s vlastitim jezikom i kulturom, te je također i povijesni pregled progona i opresije.

Inkluzivni proces

Vremeplov Gluhih je treća produkcija kuće Possible World. Spada pod kategoriju dokumentarnog kazališta ili predavačkog performansa. Kako smo radili na tom komadu, shvatili smo da je potreba za jasnim pojašnjavanjem sadržaja i uvjeta zadanih bilingvalnom prezentacijom usmjeravala prema epskom kazalištu (Bertolt Brecht), dok je post-dramatična forma bila rezultat konfrontacije između suprotnih pozicija na pozornici i korištenja povijesnih izvora u kontekstualizaciji uvažanih stajališta.

Kako ne bismo reproducirali paternalističke strukture u umjetničkom procesu, dogovorili smo tri pravila:

1. Nećemo započeti s pisanim scenarijem.
2. Tijekom istraživanja ćemo izbjegavati materijale koje su napisali čujuć autori.
3. Razvijanje komada je grupni proces.

Shvatili smo da nam je korisno snimati probe i pisati transkripte snimki. To nam je omogućilo pristup originalnom, improviziranom

materijalu dok smo razvijali scenarij. Kohlearni implantati su se nametnuli kao središnja tema naših rasprava i shvatili smo da je grupa podijeljenog mišljenja oko te problematike.

Kroz čitav komad, povezivali smo improvizacije aktualnih, osobnih iskustava s prethodnim kontroverzama iz zajednice Gluhih. Protivljenje kohlearnim implantatima (CI) u nekim dijelovima zajednice Gluhih nalikuje otporu oralnoj edukaciji prethodnih generacija, ali baš kao što su mnogi Gluhi u 19. stoljeću pozdravljali razvoj oralne edukacije, tako postoje Gluhi u suvremenom svijetu koji podržavaju kohlearne implantate (CI).

Na to se osvrćemo u završnim izjavama Eyka Kaulya i Willea Felixa Zantesa:

„Tko, vama čujućim ljudima, daje za pravo uplitati se u tijela Gluhih?...Gluhoća nije samo gubitak sluha. Gluhoća oblikuje naš identitet!“

-Eyka Kauly

„Bi li ovo četveromjesečno dijete trebalo ugraditi kohlearni implantat (CI)? Da! To je budućnost! Kroz napredak tehnike smo u mogućnosti optimizirati čitavu ljudsku rasu. Trebali bismo prigrliti ovu priliku...Sagledajmo širu sliku ovdje, širu od jezika, idemo stvoriti pravog super-čovjeka!“

- Wille Felix Zantes

Heinickeova oralna metoda

Zajedničko sastavljanje scenarija koristeći grupne vježbe i improvizaciju

Potpuni pregled pozornice

H., mlada djevojka, predstavila je ansambl situacije koju je doživjela sa svojim ocem koji je odbio prihvatiti njen identitet Gluhe osobe i natjerao ju je da ugradi kohlearni implantat. Ona se tome snažno protivila i osjećala kako ju je to

stavilo u situaciju gdje je identificirana kao „bolesna“. Mnogi su članovi ansambla prepoznali ovaj sentiment i također osjetili kako debata oko kohlearnog implantata ima tendenciju biti paternalistička.

Neki su to nazvali genocidom. Odlučili smo uključiti ovo, uistinu radikalno, stajalište nekih članova zajednice Gluhih u naš komad kako bismo ga stavili u povijesni kontekst – koristeći Jean-Marie Gaspard Itard kao primjer. Scenu koja je nastala kao rezultat toga odigrali su četiri glumca koja su koristila njemački znakovni jezik kombiniran s govorom glumeći zbor.

U ovom dijelu predstave publici predstavljamo gramatičku strukturu znakovnih jezika izgovarajući prijevod na govoreni Njemački

riječ po riječ. Tekst povezuje osobno iskustvo pritiska roditelja na ugradnju kohlearnog implantata s Itardovom biografijom, posebno s njegovim istraživanjem ljudskih subjekata na pariškom Institutu za Gluhe, dajući izjavu: „ČUJUĆI (3x OSOBA) MISLE MI BOLESNI UVIJEK UVIJEK UVIJEK MISLE MI BOLESNI

(...) ALI MI NE BOLESNI. ONI ŽELE MI OZDRAVIMO. MI NE BOLESNI. MI ZDRAVI.“

Intervju s preživjelima

Paralelno radu s improvizacijama, kontaktirali smo grupu Gluhih seniora. Nakon što smo proveli neko vrijeme skupa, osam od njih su pristali na to da ih intervjuiramo. Pripremili smo se za intervju proučavajući književnost Gluhih zajednica pod nacističkim režimom u periodu 1950ih i 1970ih. Intervjui su snimani i njihovi isječci su integrirani u komad, vezano na temu oralne edukacije i nacional-socijalizma.

Vremeplov Gluhih sadrži mnogo osobnih stajališta i iskustava glumaca. Međutim, jedno od najosobnijih i najintenzivnijih iskustava koje smo doživjeli tijekom probi je bio susret između generacija. Mi smo bili počašćeni time što su nam seniori govorili o svojim životima, posebice jer je to što su prošli jako često bili vrlo bolno.

Dvoje od njih je preminulo prošle godine, ali smo utjehu pronašli u tome da će nastaviti živjeti kroz predstavu i nastaviti svjedočiti svima nama o povijesti Gluhih.

18. siječanj, 2016.

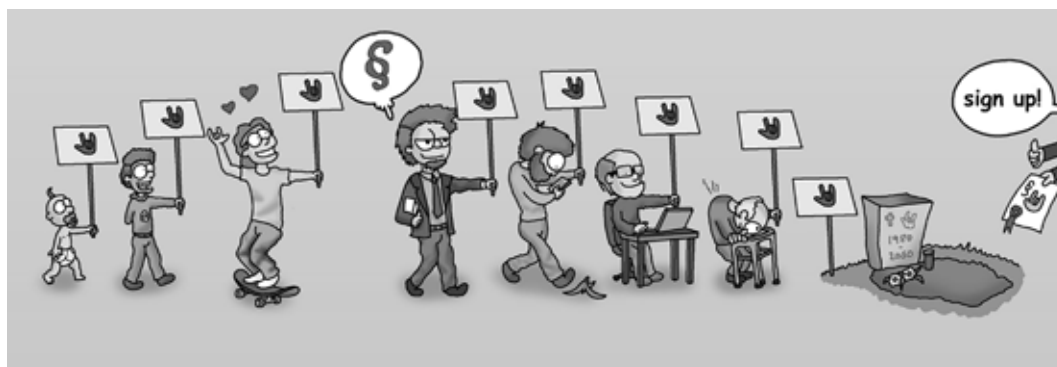
Napisala: Michaela Caspar

Odabrao: Pljesak jedne ruke

Prevela: Dijana Adžić

Illustrator: Cristian Verelst

“BEYOND SIGNS” U ZAGREBU

BEYOND
SIGNS

ZAGREB 18. - 21. OCTOBER 2021

Kreativna Europa

KfL

FATTORIA VITTADINI voarte

DIAN

Društvo Učiteljev Gluhih Slovenije
Udruga "Kazalište, audiovizualne umjetnosti i kultura Gluhih - DLAN"

11th

DEAF HISTORY INTERNATIONAL Conference

Ljubljana (Slovenia) - Zagreb (Croatia) August 7 - 13, 2022

Deaf People in the Shadow of the Breaks and Ruptures
of the 20th Century: 1917-2000

LJUBLJANA
SLOVENIA

ZAGREB
CROATIA

Association of Deaf teachers in Slovenia

www.dhi2022slocro.com

Association "Theater, Audiovisual Arts and Deaf Culture - DLAN"

11th DEAF HISTORY INTERNATIONAL CONFERENCE 2022

August 7-13, 2022

LJUBLJANA, Slovenia & ZAGREB, Croatia

» DEAF PEOPLE IN THE SHADOW OF THE BREAKS AND RUPTURES OF THE 20th CENTURY: 1917–2000 «

DHI 2022 will examine Deaf people's lives from the first appearance of communist and totalitarian governments in 1917 in Russia through the collapse of these political systems and the resulting transition period up to 2000.

At the end of the Second World War, deaf people were more or less involved into the renovation of their country, even the smallest children helped as much as they could and they all cooperated in solidarity. The world was split into the East, West, and neutral countries.

The life, education and work of deaf people in former communist countries were under control of the authorities of that time. Deaf people were being taken care of by enabling them free education, jobs, and accommodation, which all suddenly changed overnight, when individual countries started to gain independence.

At the start of the 1990s, major changes occurred in the Eastern European countries; the fall of the Berlin wall and the collapse of the communist system and individual countries (such as the Union of Soviet Socialist Republics, Czechoslovakia, and Yugoslavia). Deaf people came to know all the misery of the economic and political changes and were even victims of economic losses. Consequently, they could not adapt and compete with others in the labour market and in the social and political spaces.

PRESENTATION PROPOSAL FORMAT REQUIREMENTS:

PROPOSAL TYPE	SIGNED	WRITTEN
Language:	International Signs (IS), Slovenski znakovni jezik (SZJ-Slovene Sign Language), or Hrvatski znakovni jezik (HZJ-Croatian Sign Language)	English, Slovene or Croatian
Format:	.mp4 or .mov video file	MS Word .doc or .docx Arial or Times New Roman 12 point font
Presentation Title:	Signed or listed in title screen	Centered, bold, and capitalized
Presentation Abstract:	Maximum 4 minutes long	Maximum 500 words
Presenter Info:	Name(s), position(s), and affiliations of all presenters Include contact details for main contact person For video proposals, presenter info can be included in e-mail	
Presenter Biographies:	Maximum 1 minute long each	Maximum 100 words each
Technical Requirements:	Describe any special requirements we may need to consider other than using PowerPoint	
Specify Presentation Language (choose from the following list):	☐ International Signs (IS) ☐ Slovenski znakovni jezik (SZJ-Slovene Sign Language) ☐ Hrvatski znakovni jezik (HZJ-Croatian Sign Language) ☐ Other (please specify)	
Additional Instructions:	In your e-mail, include any passwords required to access your video file and a: Weblink to your video file (YouTube, Vimeo or Google Drive) OR Notification of sending video via WeTransfer or Hightail Do NOT send a DVD	

DHI 2022 Registration Options

Options	Early Bird – up to 15 April 2022	Standard – from 15 April - 1 July 2022	Late - after 1 July 2022
Standard	250 EUR	300 EUR	350 EUR
Concession - DHI members, - Youth (ages 18 - 30), - Seniors (age 60+) - List of Countries with Reduced Rate *	220 EUR	270 EUR	320 EUR
Day rate	70 EUR	90 EUR	110 EUR
2 days rate	130 EUR	155 EUR	180 EUR
½ day rate (morning or afternoon)	35 EUR	45 EUR	55 EUR
Additional tickets for Welcome Reception	35 EUR	45 EUR	55 EUR
Closing Banquet	35 EUR	45 EUR	55 EUR

Standard registration includes:

- Welcome Reception
- Attendance at all conference sessions
- Morning tea and coffee breaks each day of the conference
- Conference bag and program book
- Bus transport Ljubljana - Zagreb

½ day rate, 1 day rate or 2 day rate includes:

- Attendance at all conference sessions for those day(s)
- Morning tea and coffee breaks on day(s) of attendance
- Conference bag and program book

No registration fees for:

- Deaf, Hearing, and Tactile Interpreters working at the conference
- Support Service Providers (SSP) working with DeafBlind conference participants

CONFERENCE VENUES

Kino Komuna

Tomšičeva ulica 2, 1000 Ljubljana, Slovenia

The hall is located in the very center of Ljubljana, close to the most important districts and museums.

Number of seats: 377

Image technique: 35mm (flat, scope), video (3: 4, 16: 9 / Beta, MPEG2, computer data)

Sound technology: Dolby CP500, SDDS (Sony Dynamic Digital Sound), DTS, Dolby DIGITAL, Dolby SR ("Spectral Recording")

Computer data, laptop for all types of presentations, booth promotion

The hall is equipped with air conditioning.

Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu

Ulica Ivana Lučića 3, 10000, Zagreb, Croatia

The Faculty of Philosophy is located in the wider city center (Ivana Lučića Street 3), and you can reach it on foot from the narrowest center (eg from Ban Jelačić Square) in about 25 minutes.

Conference hall

Number of seats: 300

Technique: video projector, computer data, laptop for all types of presentations, booth promotion

The hall is equipped with air conditioning.

For information please see the website: www.dhi2022slocro.com

Information : dhi2022info@gmail.com

Proposals : dhi2022proposals@gmail.com

Booths : dhi2022booths@gmail.com

*Društvo Učiteljev Gluhih Slovenije
Ljubljana, - Slovenija*

*Association of Deaf Teachers in Slovenia
Ljubljana - Slovenia*

*Udruga „Kazalište, audiovizualne umjetnosti
i kultura Gluhih – DLAN“ , Zagreb - Hrvatska*

*Association "Theater, Audiovisual Arts and
Deaf Culture - DLAN" – Zagreb , Croatia*

11th DEAF HISTORY INTERNATIONAL CONFERENCE 2022

www.dhi2022slocro.com

BEYOND
SIGNS

